

1 ДО СОЛУНЯН

Розділ: **1** 2 3 4 5

РОЗДІЛ: 1

Павло, Сильван і Тимотей солунській Церкві, що в Бозі Отці й Господі Ісусі Христі: благодать вам і мир!

² Ми дякуємо Богові завжди за всіх вас, коли згадуємо про вас у молитвах наших.

³ Маємо в пам'яті безперестанку діло вашої віри, труд вашої любови та терпеливість вашої надії на Господа нашого Ісуса Христа перед Богом і Отцем нашим,

⁴ знаючи, люблені Богом брати, про ваше вибрання,

⁵ бо наша до вас євангельська проповідь була не тільки у слові, але й у силі і в Дусі Святій та в повнім переконанні. Ви ж знаєте, як ми поводитися між вами заради вас.

⁶ І ви заходилися наслідувати нас і Господа, прийнявши слово посеред численних утисків, з радістю Святого Духа

⁷ і, таким чином, ви стали зразком для всіх віруючих у Македонії та в Ахаї.

⁸ Від вас бо рознеслося слово Господнє не тільки в Македонії та в Ахаї, але ваша віра в Бога розійшлася по всіх усядах, так що не треба нам і говорити про те.

⁹ Про нас бо там оповідають, який ми успіх мали у вас і як ви від ідолів повернулися до Бога, щоб служити Богові живому і правдивому

¹⁰ та очікувати з неба його Сина, якого він воскресив з мертвих, - Ісуса, що визволює нас від грядучого гніву.

РОЗДІЛ: 2

Самі ж ви знаєте, брати, що наш прихід до вас не був даремний;

² але хоч ми перед тим зазнали страждань та зневаг, як вам відомо, у Филиппах, Бог наш дав нам сміливість проповідувати вам Божу Євангелію з великою запопадливістю.

³ Бо наша заохота не має в собі ні облуда, ні нечистоти, ані підступу.

⁴ Але, як Бог, визнавши нас гідними, доручив нам Євангелію, так ми й говоримо, стараючись подобатися не людям, а Богові, який випробовує серця наші.

⁵ Та й не було в нас ніколи лестивого слова, як знаєте, ані таємної зажерливої думки. Бог тому свідок!

⁶ Ми не шукали від людей слави, ні від вас, ані від інших,

⁷ хоч і могли, як апостоли Христові, бути тягарем вам. Ми, навпаки, були лагідні між вами. Як годувальниця піклується про своїх дітей,

⁸ так і ми, з палкого до вас почуття, раді були передати вам не лише Божу Євангелію,

а й власні душі; такими дорогими ви нам стали.

⁹ Ви пам'ятаєте, брати, про наш труд та про працю: вночі і вдень ми працювали, щоб з вас когось не обтяжити, та проповідували вам Божу Євангелію.

¹⁰ Ви й Бог свідки, як свято, справедливо й бездоганно ми поводитися між вами, віруючими.

¹¹ Самі знаєте, як ми кожного з вас, мов батько своїх дітей,

¹² просили, умовляли й заклинали жити достойно перед Богом, який вас кличе до свого Царства і слави.

¹³ І тому ми також дякуємо Богові безперестанку за те, що ви, ледве почувши від нас слово Боже, прийняли його не як слово людське, а як воно є справді - як Боже слово, що й діє у вас, віруючих.

¹⁴ Ви бо, брати, почали наслідувати Божі Церкви, що в Юдеї у Христі Ісусі, бо й ви терпіли те саме від ваших земляків, як і вони від юдеїв,

¹⁵ які і Господа Ісуса вбили, і пророків, і нас переслідували, чим вони й Богові не подобалися, і усім людям супротивні.

¹⁶ Вони забороняють нам до поган говорити, щоб ті спаслися, тож повсякчасно доповнюють свої провини. Врешті спіткав їх. гнів.

¹⁷ А ми, брати, розлучені з вами на коротку хвилину обличчям, не серцем, старалися щоскоріш побачити ваше обличчя: така наша туга за вами.

¹⁸ Тому хотіли прийти до вас, таки я, Павло, - раз і вдруге, та сатана перешкодив нам.

¹⁹ Яка бо наша надія або радість, або вінець слави, як не ви, перед Господом нашим Ісусом, у день його приходу?

²⁰ Так! Ви - наша слава й наша радість.

РОЗДІЛ: 3

Тому, не спроможні більше витримати, ми вирішили zostатися самі в Атенах

² і вислали Тимотея, нашого брата і слугу Божого в Євангелії Христовій зміцнити вас і підбадьорити у вашій вірі,

³ щоб ніхто не хитався в цьому горю; самі бо знаєте, що така наша доля.

⁴ Бо коли ми були між вами, то ми наперед вам казали, що маємо страждати, як воно й сталося, і вам відомо.

⁵ Ось чому я, не спроможний більше витримати, послав довідатися про вашу віру, щоб, бува, не збентежив вас спокусник і щоб наш труд не був даремним.

⁶ Тепер же, як повернувся до нас Тимотей від вас і приніс нам добру звістку про віру та любов вашу, а й що завжди нас гарно згадуєте, бажаючи побачити нас, як і ми вас,

⁷ то й ми, брати, втішилися вами посеред злиднів та клопотів наших, заради вашої віри;

⁸ ми тепер ожили, бо ви стоїте в Господі.

⁹ Яку подяку можемо віддати Господеві за всю радість, якою ви нас врадували перед нашим Богом?

¹⁰ Ніч і день якнайревніше молимося, щоб побачити обличчя ваше та доповнити те, чого бракує вашій вірі.

¹¹ Нехай же сам Бог і Отець наш та Господь наш Ісус вирівняє нашу до вас дорогу!

¹² А вас нехай Господь примножить і наповнить любов'ю один до одного й до всіх,

такою самою, яку й ми маємо до вас,

¹³ щоб він зміцнив ваші серця бездоганними у святості перед Богом і Отцем нашим за дня приходу Господа нашого Ісуса з усіма його святими.

РОЗДІЛ: 4

Автім, брати, ми просимо вас і благаємо в Господі Ісусі, щоб, як то ви від нас навчилися як слід жити на вподобу Богові, - як ви і живете, - щоб так досягали дедалі більшого поступу.

² Ви бо знаєте, які накази ми дали вам від Господа Ісуса.

³ Це ж саме воля Божа: святість ваша - щоб ви стримувались від розпусти,

⁴ щоб кожний з вас умів тримати своє тіло у святості й пошані,

⁵ не в пристрасті жагучій, як погани, які не знають Бога;

⁶ не надуживаючи і не кривдячи в цій справі свого брата, бо Господь за те все відплачує, як ми про це вам уже казали та засвідчили.

⁷ Бо Бог нас покликав не до нечистоти, а до святости.

⁸ Тому, отже, хто на це не зважає, той не чоловіка зневажає, а Бога, що нам дає свого Святого Духа.

⁹ А щодо братньої любови, то ви не потребуєте, щоб до вас писати: самі бо ви навчені від Бога любити один одного,

¹⁰ і це чините супроти всіх братів по всій Македонії. Та ми благаємо вас, брати, досягати в цьому дедалі більшого поступу.

¹¹ Пильно старайтеся жити спокійно, клопотатися кожен своїми справами та працювати власними руками, - так, як ми були наказали,

¹² - і щоб поводитися чесно супроти тих, що зовні, - і ні в чому не зазнавали нестачі.

¹³ Не хочемо, брати, залишати вас у незнанні щодо померлих, - щоб ви не сумували, як інші, що не мають надії.

¹⁴ Бо коли ми віруємо, що Ісус умер і воскрес, тож так і тих, які послули в Ісусі, Бог приведе з ним.

¹⁵ Бо це ми вам кажемо словом Господнім: Ми, що живемо, що залишимося до приходу Господа, - не випередимо тих, що послули.

¹⁶ Бо сам Господь на даний знак, на голос архангела та при сурмі Божій, зійде з неба, і найперше воскреснуть ті, що вмерли в Христі.

¹⁷ Потім же ми, що живемо, що лишимось, будемо разом з ними вхоплені на хмарах у повітря назустріч Господеві і так будемо з Господом завжди.

¹⁸ Отже, втішайте один одного цими словами.

РОЗДІЛ: 5

Апро часи та пори не маєте, брати, потреби, щоб до вас писати.

² Самі бо знаєте, що день Господній прийде, як злодій уночі.

³ Саме, як говоритимуть: Мир і безпечність, -тоді зненацька злетить на них погибель, як біль на вагітну лоном, - і не уникнуть.

⁴ Та ви, брати, не в темряві, щоб вас той день зненацька захопив, як злодій:

⁵ бо всі ви - сини світла й сини дня. Ми не належимо ні ночі, ані темряві.

- ⁶ Не спімо, отже, як інші, а чуваймо та будьмо тверезі!
- ⁷ Ті бо, що сплять, сплять уночі, і ті, що впиваються, впиваються вночі.
- ⁸ Ми ж, які належимо дневі, будьмо тверезі, надягнувши броню віри та любови й шолом надії на спасіння.
- ⁹ Бож призначив нас Бог не на гнів, а на те, щоб ми одержали спасіння через Господа нашого Ісуса Христа,
- ¹⁰ який умер за нас, щоб ми, чи чуваємо, чи спимо, разом з ним жили.
- ¹¹ Тому втішайте один одного і будуйте один одного, як то ви й робите.
- ¹² Прохаємо вас, брати: поважайте тих, які серед вас працюють і які над вами в Господі старшують та на розум вас наводять.
- ¹³ Шануйте їх у надмірі любови за їхню працю. Живіть у мирі між собою.
- ¹⁴ Благаємо вас, брати: карайте ледачих, малодушних підбадьорюйте, підтримуйте безсилих, супроти всіх будьте терплячі.
- ¹⁵ Уважайте, щоб ніхто не віддавав нікому злом за зло, а старайтеся робити добро один одному і для всіх.
- ¹⁶ Завжди радійте.
- ¹⁷ Моліться без перерви.
- ¹⁸ За все дякуйте: така бо воля Божа щодо вас у Христі Ісусі.
- ¹⁹ Духа не гасіте,
- ²⁰ пророцтва не легковажте,
- ²¹ усе перевіряйте; тримайте те, що добре,
- ²² і стримуйтесь від усякого роду лукавства.
- ²³ Сам же Бог миру нехай освятить вас цілковито, і нехай уся ваша істота - дух і душа, і тіло - буде збережена без плями на прихід Господа нашого Ісуса Христа.
- ²⁴ Вірний той, хто вас покликав, - він і здійснить це.
- ²⁵ Брати, моліться і за нас!
- ²⁶ Вітайте всіх братів святим поцілунком.
- ²⁷ Заклинаю вас Господом прочитати цього листа всім братам.
- ²⁸ Благодать Господа нашого Ісуса Христа - з вами!

For other languages please go to www.wordproject.org